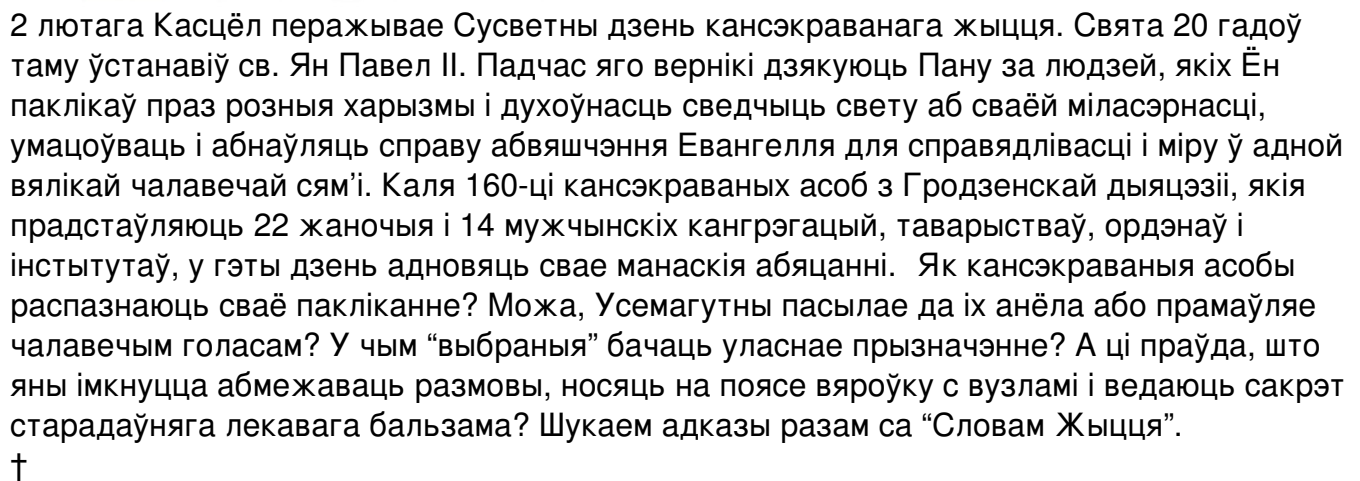

Даверыліся Богу і прысягнулі Яму на вернасць

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
29.01.2017 00:00

Прыгажосць кансэкрацыі, на мой погляд, заключаецца ў тым, што Бог не кліча адораных, але ўздальняе, дае моц пакліканым. Праз кансэкрацыю чалавек становіцца асаблівай уласнасцю Усемагутнага. Гэта сапраўдны дар і вялікі давер Бога чалавеку.

Я працую на прахадной у доме сясцёр назарэтанак у Навагрудку: адчыняю дзверы, спатыкаю розных людзей і дзялюся з імі “часцінкай Назарэта”, яго гасціннасцю. Прысутнічаю на шматлікіх сустрэчах для моладзі і сямей, якія арганізуюцца нашай супольнасцю. Многія там дзеляцца сваімі гісторыямі жыцця, хтосьці шукае парады або просіць аб малітве. Заўважаю пасля гэтых спатканняў і размоў, што людзі не патрабуюць чагосьці недасяжнага і вялікага, ім неабходна звычайнае цяпло. Шмат можна сказаць ці перадаць усмешкай, асабліва калі гэта не проста выраз на твары, а парыў сэрца. Адчуваю сапраўдную радасць, калі дзялюся з людзьмі дабром, а яны адказваюць узаемнасцю. Дзякую Богу за Яго дары, якімі магу служыць, за кожнага чалавека, якога сустракаю на сваім шляху, і асабліва – за дар паклікання.

Маё пакліканне – гэта дарога жыцця, якую прапанаваў Бог, каштоўная пярліна, якую дазволіў адшукаць. Праз прысвячэнне Яму свайго жыцця з’яўляюся сведкам Божай любові для сучаснага свету. Пазнаючы Яго міласць, вучуся любові да іншага чалавека і хачу дзяліцца ёю з тымі, хто патрабуе. Мару, каб як мага больш людзей маглі спазнаць бясконцую і міласэрную любоў Пана.

У дадзены момант нясу сваё служэнне ў Івянцы ў якасці катэхеткі: рыхтую дзяцей да Першай св. Камуніі, працую з моладдзю, праводжу перадшлюбныя сустрэчы для пар. Для мяне вялікая радасць спатыкацца з людзьмі, несці ім Божую праўду і любоў, дапамагаць у жыццёвых выпрабаваннях сваёй малітвай. Дзякую тым, каго сустракаю на сваім шляху, бо праз іх я больш пазнаю Усявышняга. У кожным з людзей ёсць кавалачак жывога Бога.

Даверыліся Богу і прысягнулі Яму на вернасць

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
29.01.2017 00:00

На